

Ελβίρα Κρίθαρη

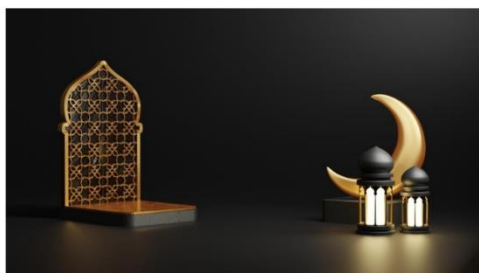
Δεν θα ήξερα τίποτα για τα ίντερσεξ άτομα αν δεν υπήρχε η πολιτική ορθότητα. Ένα απόγευμα καθημερινής, στην Κυψέλη, σε μία εκδήλωση της ελληνικής κοινότητας διαφυλικών (ίντερσεξ) ατόμων αντιλήφθηκα για πρώτη φορά πως δεν υπήρχαν «ερμαφρόδιτοι» άνθρωποι. Η εξήγηση είναι απλή και βιολογικά λογική αλλά η επικράτηση ενός όρου που η ίδια η κοινότητα δεν είχε επιλέξει, δεν άφηνε πολλά περιθώρια για ουσιαστική κατανόηση πιθανών διαφορών στα χαρακτηριστικά φύλου. Η λέξη «ερμαφρόδιτος» χρησιμοποιείται μέχρι και σήμερα, συχνά με αρνητικές συνυποδηλώσεις, αλλά η συνεπής παρουσία μίας ενεργούς οργάνωσης για τα δικαιώματα των διαφυλικών ατόμων καταφέρνει σταδιακά να επιβάλλει την ορολογία του αυτοπροσδιορισμού. Και πάντως το κάνει σήμερα, -ενώ διαφυλικά άτομα υπήρχαν πάντα- που οι προσδιορισμοί και οι ονομασίες έχουν θεμελιωθεί στην γενική παραδοχή πως υπάρχει και λάθος τρόπος για να μιλήσεις για τα πράγματα. Από τον «νέγρο» στον «μαύρο», από το άτομο με «ειδικές ανάγκες» στο άτομο «με αναπηρία» και από τον «λαθρομετανάστη» στον «μετανάστη» ή «πρόσφυγα», η πολιτική ορθότητα μοιάζει να διασφαλίζει σε μειονότητες ή ευάλωτες πλειονότητες την ορατότητα με τους όρους που επιθυμούν.

ΔΕΙΞΤΗ ΘΕΜΑΤΑ Πέμπτη 9 Ιουνίου 2022, 00:00

Όταν η ισλαμική λογοκρισία επιβάλλεται σε φιλελεύθερες δημοκρατίες

Γιάννης Σιδέρης

Προχθές στη Βρετανία η αλυσίδα κινηματογράφων Cineworld ανακοίνωσε ότι απέσυρε από το πρόγραμμα προβολών την ταινία "The Lady of Heaven" στο Ηνωμένο Βασίλειο, εξαιτίας των διαδηλώσεων μουσουλμάνων έξω από τις αίθουσές της.

Μάταια ο εκτελεστικός παραγωγός της ταινίας Μαλίκ Σλίμπακ δήλωνε ότι οι κινηματογράφοι «πρέπει να υπερασπίζονται το δικαίωμα να προβάλλουν ταινίες που οι άνθρωποι θέλουν να δουν»

Ροή Ειδήσεων

Τρίτη, 28 Ιουνίου 2022

Ειδήσεις	Αγορές
της ηλεκτροκίνησης	
00:12	Εκτός προεπιμοιότητας η συζήτηση για το πλάφον στα πετρέλαια
00:01	Μια τρέπα στη νοθεία
00:01	Καλό το λάδι, καλό το μέλι. Καλύτερο όμως το Ολλανδικό αγροτικό μοντέλο
00:01	Ο κρυ - Παντελής δεν ξεχνά
00:01	Πώς θα παρκορατεί η αποχή;

Σελίδα με όλες τις ειδήσεις

Δημοφιλέστερα Άρθρα

1. Ουκρανία: Ο πόλεμος που χάνεται
2. Αυτή τη φορά δεν είναι σαν τις άλλες. Είναι πολύ χειρότερα!
3. Καλομλέτα κι έρχεται
4. Ο κρυ - Παντελής δεν ξεχνά
5. Καλό το λάδι, καλό το μέλι. Καλύτερο όμως, το Ολλανδικό αγροτικό μοντέλο
6. Black Box: Τι φέρνουν οι κυβερνητικές επιφοές με τους

Σύμφωνα με τις άμεσα διαθέσιμες πηγές ο όρος «πολιτική ορθότητα» φαίνεται πως γεννιέται στο λεξιλογικό οπλοστάσιο του σοβιετικού κομμουνιστικού κόμματος για να υπογραμμίσει την κομματική γραμμή και αργότερα εντοπίζεται στην εργαλειοθήκη των κοινωνικών θεωριών που τις απασχολεί ο τρόπος που οι λέξεις προάγουν ιδέες και επηρεάζουν ή διαμορφώνουν τις κοινωνικές συνθήκες. Ίσως επειδή αποτελεί παρακαταθήκη της Αριστεράς, οι συντηρητικοί δημοσιολόγοι αποκτούν μια αρχική δυσανεξία στη χρήση της, πάντως φιλελεύθεροι και συντηρητικοί πολιτικοί και διανοούμενοι θα τεκνοθετήσουν τελικά τον όρο –και για να ασκήσουν κριτική στην Αριστερά. Από τη δεκαετία του 1990, οπότε καθιερώνεται και μετά, η «πολιτική ορθότητα» διαποτίζει σταδιακά τον τρόπο σκέψης ακόμα και σε ζητήματα καθημερινότητας: στις διαφημίσεις με καθαριστικά σπιτιού όπου δεν είναι πλέον απαραίτητος η γυναίκα το κεντρικό πρόσωπο, στην επιλογή του φύλου σε διάφορες αιτήσεις (και την προσθήκη επιπλέον επιλογών πλέον του δυαδικού αρσενικού – θηλυκού), στην θεσμοθέτηση της άδειας πατρότητας.

in Τετάρτη 26 Μαΐου 2021 | 07:57 23 °C Αθήνα

ΑΡΧΙΚΗ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΛΛΑΔΑ ΚΟΣΜΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΣΠΟΡ ΑΠΟΨΗ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ ΥΓΕΙΑ BSCIENCE THE GOOD LIFE TRASH IN TV ENG PLUS

LIVE ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ | Κοινωνιάς: Λεπτό προς λεπτό στο in.gr η εξέλιξη της κοροναϊούς

ΑΠΟΨΗ
TAGS: ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η δημοκρατία κινδυνεύει από τη δημοκρατία!

Η ιστορία όμως ποτέ δεν παραμένει αδρανής. Οι εξελίξεις βρίσκουν άλλους δρόμους εκδήλωσης. Το σήμα κινδύνου έδωσε ο Σέρουελ Χάντινγκτον μιλώντας για «σύγκρουση πολιτισμών» (Ισλάμ εναντίον των άλλων)

Ανδρέας Ανδριανόπουλος | 24 Μαΐου 2021, 11:59 Κοινωνία 22

DEMOCRACY!

ΠΟΗ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

- TRASH Master Chef: Οι υποψήφιοι για αποχώρηση στον 3ο Ημιτελικό 3 λεπτά πριν
- ΕΛΛΑΔΑ Αγανά για τον 17χρονο που νοσηλεύεται διασωληνωμένος με κοροναϊό 11 λεπτά πριν
- TRASH Σέρουελ Χάντινγκτον- Σοφία Μαυροπούλου: Η ανεπίτευξη συνάντησή με πρόσωπο – κλειδί στη «Φάρμα» 11 λεπτά πριν
- ΚΟΣΜΟΣ Ινδοή μετάλλαξη: Σε πόσες χώρες έχει καταφέρει να εξαπλωθεί 20 λεπτά πριν
- ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ Το εμπορικό πιστοποιητικό «έξοχότατο» στο παρελθόν τις κερτήσεις - Αισιοδομία για τον τουρισμό 27 λεπτά πριν
- ΑΛΛΑ ΑΔΑΜΗΜΑΤΑ Δύο Πανελλήνια ρεκόρ στο Παγκόσμιο έσπασε η Καρδαρά 25 λεπτά πριν

Καθένας σήμερα μπορεί να διαχωρίσει τι είναι πολιτικώς ορθό και τι όχι -τουλάχιστον στα πιο προβεβλημένα ζητήματα όπως π.χ. αυτά που αφορούν τη φυλή. Έχει λάβει δε και περιεχόμενο ευπρέπειας: δεν είναι ευγενικό π.χ. να αποκαλέσουμε κάποιον παιδί ανύπαντρου γονέα νόθο όπως θα συνέβαινε παλαιότερα. Παρ'όλ'αυτά, η πολιτική ορθότητα παραμένει στο επίκεντρο της κριτικής, συχνότερα από φορείς συντηρητικών απόψεων, με βασικό επιχείρημα τον περιορισμό της ελευθερίας έκφρασης. Ανακύπτει το ερώτημα: πώς θα ήθελαν να εκφράζονται όσοι δεν συμφωνούν με τους όρους της πολιτικής ορθότητας; Η σύντομη απάντηση είναι: τουλάχιστον επικριτικά.

Ζητήματα κουλτούρας δεν τυγχάνουν εύκολα γενικής αποδοχής. Η δημιουργία τζαμιών για την κάλυψη των θρησκευτικών αναγκών των μουσουλμάνων της Ευρώπης θεωρείται από ορισμένους αναφαίρετο δικαίωμα και από άλλους διολίσθηση της Ευρώπης σε πολιτισμικό μεσαίωνα. Τα πεδία της μετανάστευσης και της θρησκευτικής πίστης είναι από τα πλέον πρόσφορα για να διατυμπανίσει ο συντηρητικός παρατηρητής την αγανάκτησή του για την «επιβολή» της πολιτικής ορθότητας. Ορισμένες φορές βέβαια το debate δεν είναι τόσο απλό.

Μία τέτοια ήταν η περίπτωση των σκίτσων του Μωάμεθ στο σατιρικό περιοδικό Charlie Hebdo. Για τον προοδευτικό παρατηρητή ίσχυαν δύο (πολιτικώς ορθές) παραδοχές ταυτόχρονα: το δικαίωμα στην κριτική ή ακόμα και τη γελοιοποίηση θρησκευτικών συμβόλων και ο σεβασμός στα ιδιαίτερα πιστεύω κάθε ατόμου, ειδικά όσων δεν έχουν ισχυρή εκπροσώπηση. (Για την τραγική κατάληξη των υπόθεσης του Charlie Hebdo βέβαια δεν υπάρχει κανένα μπέρδεμα -υπάρχει μόνο έγκλημα).

Σε αυτές τις περιπτώσεις πάντως η ανάγνωση της κοινωνικής συγκυρίας δεν είναι περιττή. Εν μέσω της επικρατούσας ισλαμοφοβικής διάθεσης στην Ευρώπη, που διαμορφώνει τις τύχες χιλιάδων προσφύγων και μεταναστών, δεν είναι πάντοτε απλή επιλογή η καταγιμιστική εκφορά λόγου ενάντια στη θρησκεία. Και πάντως, από προσωπική άποψη δεν είναι απλή επιλογή ούτε όταν μιλάμε για τα οικεία πολιτισμικά πλαίσια: π.χ. το ολοήμερο χτύπημα της καμπάνας σε γιορτή του πολιούχου Αγίου κάποιας γειτονιάς, όπου κανείς δεν ρωτάει αν κάποιος ενοχλείται και όπου αυτός που ενοχλείται επιλέγει την υπομονή όχι μόνο από ευγένεια αλλά και γιατί αντιλαμβάνεται ότι όλοι έχουν δικαίωμα στην έξαρση της χαράς και την υπερβολή.

The screenshot shows a news article from the website Kathimerini. The article is titled "Το λεξιλόγιο της πολιτικής ορθότητας" (The lexicon of political correctness) by Takis Theodoropoulos, dated 14.11.2021. The article discusses the use of terms like "Islamophobia" and "hate speech" in the context of social media and political correctness. It mentions that while these terms are used to describe certain behaviors, they can also be used to silence legitimate criticism and expression. The author argues that the use of such terms is often a way to avoid addressing the underlying issues and to create a false sense of safety and tolerance.

Η ομάδα του Καρπού έχει κατά καιρούς αλιεύσει λιγότερο ανεκτικές διαθέσεις. Συμμετέχοντας στο πρόγραμμα Get The Trolls Out, ανιχνεύει στα ελληνικά media την αρθρογραφία που στοχεύει σε θρησκευτικές ομάδες κάθε πίστης. Ανάμεσα στα ευρήματα, που [δημοσιεύονται εδώ](#), δεν λείπουν εκείνα που στο στόχαστρο έχουν όχι το Ισλάμ, αλλά την πολιτική ορθότητα που του επιτρέπει να υπάρχει. Αρθρογράφοι έχουν ασχοληθεί εκτενώς με το ζήτημα. Ενδεικτικά αναφέρονται: «Η δημοκρατία κινδυνεύει από τη δημοκρατία», του Ανδρέα Ανδριανόπουλου (5/2021, in.gr), «Μετανάστες, Αριστερά και πολιτική ορθότητα», του Τάκη Θεοδωρόπουλου, (4/2021, Η Καθημερινή), «Το λεξιλόγιο της πολιτικής ορθότητας», του ίδιου, (11/2021, Καθημερινή), «Όταν η ισλαμική λογοκρισία επιβάλλεται σε φιλελεύθερες δημοκρατίες» του Γιάννη Σιδέρη (6/2022, Liberal).

Η κεντρική ιδέα που διατυπώνεται είναι πως η πολιτική ορθότητα καταδυναστεύει τελικά εκείνους που την εμπνεύστηκαν. Πως εξαιτίας της γίνονται ανεκτά πρόσωπα και σύμβολα που ίσως και να μην έπρεπε. Μοιάζει εδώ πως η πολιτική ορθότητα είναι ένα ανάχωμα στην έκφραση εχθρικού λόγου, ακόμα και λόγου μίσους (hate speech) προς ό,τι δεν είναι πολιτισμικά οικείο. Αλλά όχι και σπουδαίο ανάχωμα. Εν τέλη, η πολιτική ορθότητα δεν περιόρισε κανέναν από τους πολέμιούς της, ιδιαίτερα.